

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

PODZIM 2020 | VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VELKÝCH KARLOVICÍCH | www.velkekarlovice.cz

Vážení spoluobčané,

v roce 1990 převzal MUDr. Dušan Cigánik praxi obvodního lékaře v naší obci po panu doktorovi Miloši Králíkovi, který odcházel do starobního důchodu. Po 30 letech dochází ke změně. Pan doktor Dušan Cigánik prodává svou lékařskou praxi MUDr. Davidu Noskovi, který od října roku 2020 povede lékařský obvod ve Velkých Karlovicích. Odcházejícímu lékaři Dušanu Cigáníkovi děkuji za péči a úsilí, které věnoval svým spoluobčanům a věřím, že podzim svého života prožije ve zdraví a spokojenosti. Novému panu doktorovi přeji hodně štěstí, trpělivosti a mnoho spokojených pacientů. A vzhledem k tomu, že má v úmyslu v naší obci žít i se svojí rodinou, tak jim všem přeji příjemné a spokojené soužití v naší obci.

Přesně podle očekávání navštívily v průběhu léta Velké Karlovice spousty turistů, kteří zaplnili ubytovací kapacity takřka do posledního místa. Věřím, že převážná část z nich odjížděla z Velkých Karlovic spokojena, a taky vím, že i naše příroda i Karlované si rádi odpočinou před nadcházející zimní sezónou. Jen pro úplnost bych chtěl připomenout těm, kteří to ještě nezaznamenali, že v obci platí Obecně závazná vyhláška o místním poplatku z ubytování, na základě které provozovatel odvádí poplatek do obecního rozpočtu. Ten je pak následně použit ve prospěch rozvoje obce, ať už na provoz informačního centra, muzea nebo kulturních akcí, které obec pořádá. Rovněž tak jsou prostředky používány na rozvoj cyklodopravy, výstavbu chodníků, turistických tras, či jiné infrastruktury. Děkuje Vám, že tuto vyhlášku respektujete a pomáháte tak udržovat a rozvíjet život v naší obci.

V průběhu letošního roku přešla obec na nové webové stránky, které by měly umožnit rychlejší a snadnější přístup a orientaci. Původní stránky neumožňovaly komfortní prohlížení na mobilních telefonech, a proto se zastupitelstvo obce rozhodlo pořídit nové zpracování stránek. Původní stránky připravil a administroval pan Jiří Tkadlec, kterému tímto moc děkujeme. Stávající - nové webové stránky jsme objednali u společnosti Galileo Corporation s. r. o. a o náplň stránek se postaraly pracovnice obecního úřadu a informačního centra, paní Renata Křenková, Martina Korytářová a Dagmar Stoklasová. Obecní stránky jsou doplněny krásnými fotografiemi, které bez nároku na honorář poskytuje pan Josef Pavlín - srdečně děkujeme. Součástí webových stránek je i mobilní aplikace, pomocí které budete informováni o aktualitách a novinkách, které jsou na stránky vkládány.

Návod ke stažení mobilní aplikace najdete na stránkách obce www.velkekarlovice.cz, a v tomto čísle na str.16.

Miroslav Koňařík

Zasedání zastupitelstva

Veřejné zasedání zastupitelstva obce se uskutečnilo ve středu 23. září 2020.

Zastupitelé obce schválili:

- plnění rozpočtu k 31. 8. 2020
- 4. rozpočtové opatření obce
- převod výtěžku z Valašského bálu ve výši 22 598 Kč dětem základní školy na zájmovou činnost
- změnu územního plánu č. 1, která spočívá v zařazení plochy občanské vybavenosti bývalého obecního úřadu na plochu hromadného bydlení
- předání žádosti o změnu zařazení parcely č. 7667/3 v územním plánu k posouzení MěÚ Vsetín
- příspěvek pro Ředitelství silnic Zlínského kraje na výstavbu mostu v Pluskovci ve výši 448 705,- Kč (sjezdy k RD a úprava místní komunikace, výstavba chodníků, veřejného osvětlení)
- výkup pozemků pod cyklostezkou a chodníkem v Jezerném
- zrušení stánkového prodeje na Kateřinském jarmarku
- zveřejnit záměr obce prodat cca 30 m² pozemku p. č. 8378/3 v k. ú. Velké Karlovice
- směnu pozemků a prodej 5 m² pozemku p. č. 6143/2 v k. ú. Velké Karlovice

Pokračování na straně 15

Fotografie od Josefa Pavlína

V tomto čísle si můžete přečíst:

Knihovna opět v provozu (str. 6)

Sestra Naomi (str. 8)

Změny v dopravě od ledna 2021 (str. 15)

Mobilní aplikace V OBRAZE (str. 16)

Jubilanti za III. čtvrtletí 2020

Karel Volek
Josef Šturala
Renalda Bártková
Marie Kysučanová
Božena Volková
Františka Gajdošová
Milan Janík

Více jak 90 let oslavili:

Jindřiška Stavinohová
Anna Matochová
Marie Tomková
Josef Oravec
Václav Holčák

Jubilejní svatby

17. 9. manželé Josefa a Jan Tomkovi - **kamenná svatba**
(65 společných let)
24. 9. manželé Jiřina a Josef Valigurovi - **diamantová svatba**
(60 společných let)
24. 9. manželé Emilie a František Večeřovi - **diamantová svatba**
(60 společných let)

Všem srdečně blahopřejeme

Novomanželé Tomkovi v roce 1955

Novomanželé Valigurovi v roce 1960

Manželé Večeřovi

IC Velké Karlovice

Milí spoluobčané, jistě jste si po rozvolnění koronavirového opatření, a následně po celou dobu prázdnin povšimli výrazného pohybu turistů v naší obci a s tím související zvýšené návštěvnosti našeho informačního centra spolu s Karlovským muzeem.

Složení i množství návštěvníků se v letošní sezóně značně proměnilo. Bylo jednoznačně znát, že mnozí dali přednost dovolené v Česku před zahraničím. V letošní letní sezóně jsme od návštěvníků často slyšeli nám velmi známou slovenštinu. Návštěvníci, ať z Česka či Slovenska, přijížděli obdivovat historické památky, přírodu, využili napojení kousek od státní hranice na cyklostezku Bečva. Našli si nás turisté na několikadenním pobytu, ale i ti co se vydali jen na jednodenní výlet s prohlídkou „historického centra“ a blízkého okolí. Mezi běžnými návštěvníky byla anonymně provedena kontrola našeho informačního centra pracovníky Czech Turismu (centrála cestovního ruchu v Česku) s výsledkem 97,62 ze 100 bodů.

U našich návštěvníků se projevilo trochu zklamání z odvolaných pravidelných akcí u nás v areálu. Někteří se přiznali, že ještě nevynechali „hrnčíře nebo pout“, ale po delším rozhovoru jsme se shodli, že jeden rok se to musí vydržet a na oplátku jsme slíbili, že v příštím roce to snad „dáme“.

Přesto se nám na závěr prázdnin podařilo spolupodílet s Národním muzeem v přírodě, Folklořním spolkem Jasénka a Karlovjankami na akci Křest knihy: „Zvrátaný aneb Cesta jednoho málem zapomenutého tance“. Knihu je možno zakoupit v Informačním centru.

Letos na závěr září, dne 28. 9. chystáme a doufáme, že se uskuteční **Myslivecký den** s programem na nádvoří u muzea. V tento den zároveň otevřeme dvě výstavy:

Chvilky v přírodě - milované Valašsko - autorská výstava Pavly Novosadové a Jarmily Přibyllové

V lese - autorská výstava Lucie Smejkalové

Plánované akce:

8.11. **Kouzelné Vánoce** - dětské divadelní představení

13.11. **Pochod broučků**

14. -15. 11. **XVIII. Mezinárodní festival outdoorových filmů**

22.11. **Kateřinský jarmark je pro letošní rok zrušen**

Výstava andělů

Výstava Valašská krajina

Všechny uvedené akce mohou být s ohledem na situaci zrušeny či omezeny.

IC Zvonice

10. 10. 2020 Autorská výstava obrazů Ivana Jandory k jeho životnímu jubileu.

24. 10. 2020 Den informačních center

25. 10. 2020 Host na Soláni Milan Pitkin. Král moravského folkloru Jožka Šmukař se zpěvákem a bavičem Milanem Pitkinem.

1. 11. 2020 Dušičky a dvanáct posvátných nocí zimního slunovratu - slovo, zpěv, psalterium RNDr. Hana Sar Blochová

Přednáška spojená se zpěvem na téma: Slovanská tradice úcty k mrtvým předkům a bohům temného období před zimním Slunovratem byla v křesťanství nahrazena svátkem Dušiček a časem adventním, jež předcházely narození Ježíše, u Slovanů zrození slunečního Boha.

14. 11. 2020 Hudební odpoledne v duchu nastávajícího adventního času - Vánoční vinšovaná pošta. Slovem doprovází a nastávající vánoční čas přiblíží doc. MgA. Drahomíra Míčková, která představí tenoristu MgA. Zdeňka Šmukaře, který zazpívá operní árie, vánoční písně a koledy, klavírní doprovod doc. MgA. Marta Vašková.

28. 11. 2020 Výstava papírových betlémů Stanislava Dostála. Stanislav Dostál je betlemář, člen HYPERLINK, Českého sdružení přátel betlémů. Všechny vyrábí ručně a s dokonalou precizností.

13. 12. 2020 Pečení a zdobení perníčků. Vůně medu a perníkového koření je v řadě domácností symbolem adventu. Tradiční ukázka pečení a zdobení perníčků v kachlových kamnech nejen pro děti, ale všechny, kteří se těší na vánoční čas.

28. 12. 2020 Vánoční zpívání s cimbálovou muzikou Soláň. CM Soláň dokáže vtáhnout návštěvníky do sváteční atmosféry Vánoc zpíváním a hraním valašských koled.

Z Valašského ateliéru u Hofmanů na Soláni

Milí karlovští občané,

skončilo nám pro nás velmi náročné období prázdnin. Mnoho našich občanů zůstalo doma a naučili se více obdivovat krásy naší země, což je jistě dobře. Valašsko je určitě krásný kraj. Soláň, která není zvyklá na tak velký příliv turistů, praskala ve švech.

Návštěvnost v naší galerii byla nejsilnější za 20 let existence.

S přicházejícím podzimem nás snad čeká poněkud oddychový čas. Na tento čas je pro Vás připravena výstava dvou autorek.

Petra Řehová se představí svou grafickou tvorbou a Jana Jirušová Vás osloví keramickými plastikami.

Po celou dobu trvání galerie usilujeme, aby autoři, kteří u nás vystavují, spolu vzájemně korespondovali. Ne vždy se nám to podaří v plné míře. Doufám, že tato výstava splní Vaše očekávání. Svoji jemností v barvách, inspirací ze života a přírody evokuje pocit klidu a vnitřního naplnění. Výstavu doplňují romantické věnce z přírodních materiálů, plné kouzla a vůně podzimu.

Těšíme se na Vás u nás ve Valašském ateliéru u Hofmanů.

Marcela Vajceová

The poster for the XVIII. International Festival of Outdoor Films & Tourfilm features a central image of a person in a red jacket and black mask, standing in a snowy, mountainous landscape. The text on the poster includes the title 'XVIII. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL OUTDOOROVÝCH FILMŮ & Tourfilm CzechTourism', the dates '14. - 15. 11. 2020', the location 'KINOSÁL U POTOCKÝCH', and the website 'WWW.OUTDOORFILMS.CZ'. It also mentions 'DOBRODRUŽSTVÍ ■ PŘÍBĚHY ■ NAPĚTÍ' and 'VE SPOLUPRÁCI A ZA FINANČNÍ PODPORY OBCE VELKÉ KARLOVICE A ZLÍNSKÉHO KRAJE'. The bottom of the poster displays various logos of sponsors and partners, including SKUPINA ČEZ, SD GROUP, KOKTEJE, and others.

XVIII. Festival outdoorových filmů

Vážení přátelé,

pokud situace dovolí, proběhne i letos ve dnech 14. a 15. listopadu již tradiční **Mezinárodní festival outdoorových filmů** ve Velkých Karlovicích v kinosále u Potockých.

Máme pro vás připraveno 14 zajímavých a pestře sladěných snímků a 2 besedy s výraznými hosty.

V sobotu 14. 11. 2020 to bude Roman Kalabus a jeho vyprávění o zážitcích na kole v Africe a v neděli 15. 11. 2020 se představí horolezec Honza Trávníček, který vystoupil už na 5 osmitisícovek.

Přesné časy jednotlivých bloků, ceny vstupenek a podrobnější informace najdete na včas vyvěšených plakátech nebo webových stránkách obce Velké Karlovice, knihovny a Informačního centra.

Za tým pořadatelů ve Velkých Karlovicích

Vladimír Křenek

ZAČAL NÁM NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

V úterý 1. září se po nezvykle dlouhé pauze žáci vrátili zpět do školy a zahájili nový rok tradičně se svými třídními učiteli. Letos nicméně třídnické práce trvaly o něco déle, protože bylo třeba seznámit žáky s hygienickými opatřeními, která se musí dodržovat v souvislosti s aktuální koronavirovou situací. Žáci mají povinnost dezinfikovat si po příchodu do školy ruce, musí ve všech společných prostorách nosit roušku, žáci 2. stupně i během výuky. Začala rovněž platit přísnější pravidla pro vstup do jídelny a při samotném stravování. Změny zaznamenali i cizí strážníci, kteří si nově jídlo vyzvedávají u zadního vchodu a přešli na nerezové jídelnosiče.

Dobrou zprávou pro žáky je, že výtvarný obor ZUŠ se již přestěhoval do naší školní budovy, takže děti nemusí dojíždět, stačí jim jen seběhnout pár schodů. Zároveň zde také pokračuje výuka na hudební nástroje.

Takto jim to sluší v tričkách od Unie rodičů.

A teď už něco málo k výuce. Září bude zaměřeno především na opakování učiva, aby se zjistilo, jak si žáci doma poradili s online vzděláváním. V této souvislosti příkladem ohlednutí sedmáků právě k samostudiu s názvem Corona: Čau, Škola: Au.

„Koronavirová doba byla těžká, ale dalo se to přežít.“

„Učitelé přešli na online hodiny, což pro žáky znamenalo, že se nemůžou jen tak poflakovat.“

„Stýskalo se mi po kamarádech, a dokonce i po škole. To už jsem si řekla, že jsem na tom špatně.“

„Na chvíli to byl super odpočinek od školy, ale dlouhodobě bych to tak nechtěl.“

Tak uvidíme... Každým dnem by již měly být v provozu aktualizované webové stránky školy, takže budete mít přehled o všech novinkách. Zároveň se zase začnou scházet školní novináři a budou usilovně pracovat na vydání Šipky.

Závěrem přejeme všem žákům co nejklidnější přechod z prázdninového do školního režimu a šestnácti prvňáčkům hodně štěstí do startu.

Kristýna Křenková

KARLOVSKÝ TROJLÍSTEK INFORMUJE

Prázdninové radovánky nenávratně skončily a po měsíci se opět otevřela vrátka do naší mateřské školy, kterými vstoupilo 59 dětí. V tomto školním roce k nám zavítalo 17 nováčků, kteří se již seznámili se svojí třídou, paními učitelkami a novými kamarády. Slzičky z odloučení od rodičů dávno zaschly a nyní bez obav a s jistotou kráčí do naší školičky vstříc krásným zážitkům a novým poznáním. Děti, které nás navštěvovaly už v předchozích letech, nám přes léto pořádně povyroستly. Přesvědčily nás, že ani na chvíli nezapomněly na pravidla školky a stejně jako paní učitelky se staly oporou a vzorem pro naše nové kamarády.

Kolektiv mateřské školy se během kalendářního roku 2020 nezměnil. Nejmladších dětí ve třídě Berušek se již nemohla dočkat paní učitelka Elisabeta Šibalová a Veronika Valchářová, ve třídě Včelíček přivítala děti paní učitelka Jana Židová, Jarmila Dukátová a asistentka pedagoga Eva Fabiánková. Ve třídě Motýlků se na naše nejstarší děti těšila paní učitelka Iva Podešvová a paní ředitelka Jana Maňáková. Během léta byl vymalován interiér naší školky, který citlivě oživil všechny její vnitřní prostory, o které se pečlivě stará naše domovnice Blažena Pohybová a uklízečka Monika Válková. „Dobré jídlo, dobré pití, prodlužuje živobytí“, praví jedno české přísloví, kterého se zodpovědně drží naše paní vedoucí stravování Jarmila Plánková a paní kuchařka Irena Mužíková.

Nově se naše školka od 1. září zapojila do projektu „Se Sokolem do života aneb svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky“, který realizuje Česká obec sokolská a je pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Svazem měst a obcí ČR. Cílem projektu je podpořit u dětí předškolního věku rozvoj pohybové gramotnosti. Děti se naučí vnímat pohyb jako přirozenou součást svého života. Tento projekt obohatí naše stávající pohybové aktivity, ke kterým patří zejména předplavecká výuka a předškolní lyžování.

Pokud nám to aktuální situace dovolí, budeme i v tomto školním roce pokračovat ve všech osvědčených aktivitách a velice rádi zařadíme také akce nové, které doplní náš školní vzdělávací program.

Na závěr bych chtěla poděkovat Obci Velké Karlovice za zřízení nového parkoviště pro zaměstnance mateřské školy, které významně uleví parkování na sídlišti, a to nejen rodičům přijíždějícím k nám do školky, ale i samotným obyvatelům sídliště.

Celý kolektiv mateřské školy přeje všem čtenářům pohodově strávený podzimní čas.

Jana Maňáková

Přátelé karlovského ochotnického divadla,

ani napodruhé jsme nemohli uskutečnit řadu představení hry F. F. Šamberka Jedenácté přikázání, kterou jsme si vybrali pro letošní divadelní sezonu. Jak víte, jedno jediné představení, premiéru, jsme sehráli 29.2. 2020 a další opakování této hry nám už „koronavirová“ krize neumožnila sehrát.

S vědomím velkého rizika, že téměř půlroční práce vyjde vniveč, jsme se na konci letních prázdnin rozhodli znovu tuto hru nacvičovat, abychom jarní „turné“ přežili na podzim. Ale i druhý pokus nevyšel dobře a na základě epidemiologické situace jsme čtyři dny před zářijovým představením sami rozhodli, že tuto hru letos hrát nebudeme, abychom zbytečně neriskovali zdraví a pracovní schopnost diváků i nás, ochotníků.

Spousta diváků má ještě zakoupeny lístky na zrušené představení 14. 3. 2020.

Tyto peníze si můžete po předložení lístků na tento termín (do konce roku 2020) vyzvednout na IC Velké Karlovice. Mnohokrát děkujeme za vaši dlouhodobou podporu a přízeň. Určitě hru „Jedenácté přikázání“ pro vás, pravděpodobně na začátku příštího roku odehrajeme (pokud to koronavirus dovolí).

Pokud by však někteří z vás byli nedomáklí a aby nám přece jen nějaký zážitek nebo památka zůstala, sehraje tuto hru pro sebe, v kostýmech, natočíme na kameru a uložíme na DVD. O tom, jak postupovat v případě vašeho zájmu o získání záznamu tohoto představení na DVD nebo sociálních sítích, rozhodneme 30.9.2020 a dáme ve známost prostřednictvím IC Velké Karlovice nebo webových stránek Obce Velké Karlovice.

Chtěli bychom vám poděkovat a moc si všichni vážíme vaší dlouholeté přízně. Věřte, že je pro nás ta největší odměna, když přijdete na naše příští představení a nebudete šetřit potleskem. Nevěšme hlavu, příští rok už bude líp, těšíme se na vás!

Členové souboru KOS

Měšťanka je zde už 90 let

Pohled na školu z údolí Miloňovky kolem roku 1930

Měšťanka, základka, II. ZDŠ ve Velkých Karlovicích anebo prostě jen škola. Těchto několik názvů označuje budovu, která letos 31. srpna oslavila 90 let od svého slavnostního otevření. Během svých let existence se v této budově prostrídalo několik stovek žáků školou povinných, po jejích chodbách se procházelo mnoho pro naši obec významných osobností, ale také se zde děly důležité události, které v Karlovicích měnily dějiny. Pojďme si tedy ty podstatné chvíle společně připomenout.

Historie této budovy se začala psát v roce 1928, kdy v hustě zalidněných Karlovicích ještě stále neexistovala škola určená dětem starším 12 let, které za dalším vzděláním musely docházet až do Nového Hrozenkova. Bylo proto rozhodnuto o vybudování nové školní budovy přímo v obci. S příspěvkem firmy Reich a Foresta byl zakoupen příslušný, pro stavbu však téměř nevhodný pozemek. S pomocí společných sil občanů Velkých a Malých Karlovic se nakonec plán podařilo uskutečnit. Celá akce byla dokončena roku 1930 a škola byla zasvěcena našemu tehdejšímu prvorepublikovému prezidentovi jako MĚŠŤANSKÁ T. G. MASARYKA JUBILEJNÍ OBČANSKÁ ŠKOLA. Slavnostního otevření konaného 31. srpna se zúčastnilo velké množství lidí. Prvním ředitelem této nově otevřené školy se stal Eduard Hein.

Radostná třicátá léta rázem změnila události roku 1939, kdy došlo nejdříve k obsazení Československa a následně k vypuknutí 2. světové války. Výuka v měšťanské škole dostala hned několik ran za sebou a první nařízení na sebe nedala dlouho čekat. Hned roku 1939 byl název školy změněn na Měšťanská újezdní škola a musela být také odstraněna busta TGM. Stávající ředitel E. Hein byl odvolán a na jeho místo byl dosazen Bohumil Lehký. Za války byla také škola několikrát obsazena německými jednotkami a byly zde také ubytovány tábory Hitlerjugend. K nejvýznamnější události zde došlo 28. září roku 1944. Osmnáctiletému kominickému uční Františku Tomkovi se podařilo přejít přes zdvojené německé strážce a do komína uložit nálož, která v 18.00 vybuchla, a umožnila tak partyzánské brigádě Jana Žižky přechod přes nehlídanou hranici se Slovenskem. Tento prozíravý čin měl však pro nás málem hrůzné následky, protože sám K. H. Frank na druhý den 29. září přijel do Karlovic a vyhrožoval, že jestli budou Karlovjané pomáhat partyzánům, tak Karlovice vypálí. Začala se rovněž zavádět tvrdá opatření a byl vydán zákaz nočního vycházení. Po osvobození Velkých a Malých Karlovic dne 4. května 1945 byla měšťanská škola prvním zastavením vojáků Rudé armády.

Uvědomujeme si vůbec, že chybělo tak málo ke katastrofě, která se udála v Lidicích a jinde? Nezapomínejme na ně! Které z vašich dětí zná příběh F. Tomka, který nám kdysi připomínala pamětní deska ztracená při rekonstrukci obecního úřadu? Po válce se stal ředitelem Jindřich Duda, školu v té době navštěvovalo 211 žáků. Název se opět změnil na název Jubilejní újezdní měšťanská škola presidenta Masaryka ve Velkých Karlovicích. Ten však události února roku 1948 opět změnil na jméno Střední škola ve Velkých Karlovicích. Změny se dostalo i průčelí nad vchodem, které bylo vymalováno akademickým malířem Janem Kobzáněm.

Mezi lety 1953-1962 probíhala v měšťance výuka 2. stupně. S velkým počtem dětí byla však měšťanská škola prohlášena za samostatnou devítiletou školu, jejímž ředitelem se roku 1967 stal Josef Vašut. V době tzv. normalizace se pověst školy neustále zlepšovala. Děti se učily práci na školních pozemcích, byly pořádány plavecké a lyžařské kurzy, také lekce předtanečních a společenského chování. Škola byla známa především svými kulturními akcemi a soutěжами, také vynikala ve sportovních disciplínách a mnoha dalších odvětvích. Nejznámější byl asi folklorní soubor Javorník, který řadu let vedla učitelka, sběratelka pověstí, vedoucí Karlovjanek a kronikářka obce paní Helena Mičkalová, která má na místní kultuře dodnes velké zásluhy. Letos 3. září uplynulo 85 let od jejího narození. Paní učitelka Mičkalová byla za svou práci několikrát oceněna a posmrtně jí byla na obci odhalena pamětní deska připomínající všem její zásluhy.

Rok 1974 přinesl škole řadu oprav a změn. Byla provedena řádná revize celé budovy, vznikla odborná učebna fyziky a chemie. Počet žáků tehdy činil 200, stále ale klesal, tak byla škola v roce 1987 opět určena pouze pro výuku 1. stupně.

Po sametové revoluci byla před školu navracena busta TGM a ke vchodu umístěna pamětní deska. Počet žáků byl tak malý, že rok 2006 se stal posledním školním rokem na této škole a děti začaly docházet do sloučené dolní školy. Při jednání o osudu této stavby byl vnuknut nápad na přestavbu v OÚ, která byla dokončena a slavnostně otevřena při 300. výročí založení Velkých Karlovic v roce 2014.

Na naši prvorepublikovou stavbu je krásný pohled z údolí Miloňovky směrem od kluziště, odkud se tyčí nad hlavní silnicí naproti autobusové zastávce. Kolikrát jsem při čekání na autobus z úst bývalých studentů zaslechl: „Podívej, támhle jsme měli třídu.“

Ted' už mi jen zbývá popřát naší měšťance hodně zdraví a pevné stěny do dalších let své existence a budu věřit, že se nám ve své kráse zachová i pro budoucí generace.

Zdeněk Drienovský ml.

Zachraňme stopy lidského umu

Prosba o spolupráci

Zajímáte se o historii Karlovic? Zapojte se do našeho projektu „Stopy lidského umu“. Dokumentujeme mlýny, pily, lomy, hliníky, valchy, dehtárny, sklárny, sušárny ovoce, kovárny, náhony, salaše, ledárny, kovárny, milířství, rybníky a další objekty, které zajišťovaly našim předkům obživu. Na území naší obce se bezpochyby stále nacházejí objekty, které jsou součástí našeho kulturního dědictví. Pojďme je společně poznat a připomenout si jejich historii.

Sběr informací probíhá na území bývalého rožnovského panství a zajímají nás nejen Velké Karlovice, ale i ty Malé. Výzkum zajišťuje Etnologický ústav Akademie věd a Ústav evropské etnologie Masarykovy univerzity v Brně ve spolupráci s Národním muzeem v přírodě a Muzeem regionu Valašsko.

Kromě výrobních a provozních objektů nás zajímají také místa v krajině, která nesou jména odkazující na řemeslo jako například v Hliníku, Skalisko, Ve mlýně... Z vaší strany oceníme informace o objektech a jménech, staré fotografie objektů, jejich majitelů a okolní krajiny, ale také kontakty na pamětníky, kteří ovládají řemeslo, nebo pracovali v některém z výše uvedených objektů.

Výsledky výzkumu budou prezentovány na výstavě v Karlovském muzeu, doprovázené knížkou, besedami a dalšími výstupy včetně interaktivních naučných stezek a procházek valašskou krajinou.

Pokud máte tip na takovou stavbu nebo místo, popřípadě máte zájem promluvit si o historii naší obce, neváhejte mě kontaktovat na telefonním čísle 739 335 370 nebo e-mailu: jit.petrekova@seznam.cz. I zdánlivě drobná informace nás může dovést k důležitým poznatkům.

lekváreň

Ukázka ze vzpomínek pamětníků

„Sušárny ovoce byly dvě v Kubáňoch. Jedna u Matúšů - Podešvů a ta druhá naproti Ludvy Petřeka, ta byla velická, vařily sa tam aj povidla a ženské z celých Kubání sa tam střídaly. A ešte ďalší byla směrem do Prdovské republiky, tam u Koňaříků. Býval tam Jura Koňařík a říkalo sa tam U Jurů. To byla ale opravdu sušíreň trnek a ovoce. Byla hrubá, ono jich bylo věcej po Karlovicích, ale tota byla zdaleka největší. Pod tým byl sad jablek a hrušek a bylo to dalje od chalupy, tak od chlěva hore k lesu, nad tými stromy tam. Tak do 60. rokůch tam byla, tož než bylo družstvo, nejak tak. Dluho sa tam chodilo, staré to tam bylo a pak to tam aj shořelo a není tam nic. Len sa tam sušil a ty ženské tam chodily celý podzim, nejdřív to tam lámaly, kramplovaly a čert starý ví, co dalje. Šak to ti baby pověďa lepší jak já.“

Jitka Petřeková

KNIHOVNA JE OPĚT V PROVOZU

a čeká na vás... Přijďte se (od 1. října 2020) podívat, co jsme v knihovně zrekonstruovali, zapůjčit nové knihy, časopisy, audio knihy, ale také například stolní hry. Čeká na vás dětský koutek, dobré kafe a další novinky...

Jazyky v knihovně

Od října začínáme v knihovně s intenzivní výukou jazyků, a to angličtiny a italštiny.

ANGLIČTINA - čtvrtek od 17:00 hod. do 18:30 hod. úroveň A2-B1 a od 18:30 hod. do 20:00 hod. úroveň B1-B2. Cena za 64 hodin (od 1.10. do 3.6.) čtyři až šest účastníků 4.800,- Kč nad šest účastníků 4.480,- Kč, možno uhradit ve 2 splátkách. Vyučující Darina Sikorová. ITALŠTINA - kurz pro začátečníky, 30 lekcí, cena 5.800,- Kč. Čas i den zatím doladujeme. Více na www.linguastudio.cz. Vyučující Gianalberto Terziari.

Donášková služba

Kromě výuky jazyků, zavádíme novou službu určenou především pro naše seniory, kteří jsou v knihovně registrováni. Nohy vám neslouží, jste nemocní, nebo se v době Covidu bojíte navštívit knihovnu? Nevadí. Nabízíme vám možnost donášky knih až do domu. Více informací získáte na tel. čísle: 571 444 038

Plánované akce

Bohužel vzhledem ke stávající epidemiologické situaci jsme byli nuceni zrušit všechny větší akce - včetně vánočního koncertu.

Počiny menší bychom rádi uskutečnili – prvním by měla být Noc s Andersenem (přeložena) z jara, která by se měla uskutečnit v pátek 9. října. Počet účastníků je omezen a je nutné se přihlásit, případně potvrdit, že zůstává v platnosti přihláška jarní. Součástí večera bude velký rytířský turnaj, v režii profesionální skupiny historického šermu, který se odehraje v kinosále U Potockých od 16:00 hod a shlédnout ho mohou i menší děti v doprovodu rodičů. Účast v maskách rytířů, princezen, královen či králů vítána.

V plánu máme i další menší besedy pro užší okruh návštěvníků, o jejich termínu budeme včas informovat. Namátkou jmenujme večer o italské literatuře a kultuře spojený s degustací vín, či komiksový workshop.

Připomínáme, že konání všech akcí, včetně Noci s Andersenem se bude odvíjet od stávající epidemiologické situace.

(ren)

Žehnání nového „Zázemí terénních služeb Nový Hrozenkov“.

16. září byl slavnostně požehnan náš nový dům, naše zázemí pro terénní služby Charity Nový Hrozenkov. Jsem velmi ráda, že jsme po čtyřech letech, od podání žádosti, mohli tímto projekt uzavřít.

Slavnostní požehnání bylo zahájeno mší svatou, kterou celebroidl biskup Mons. Antonín Basler, který poté dům požehnal. Této slavnostní události se zúčastnila řada významných hostů. Mezi nimi např. prezident Arcidiecézní Charity Olomouc Mons. Bohumír Vitásek, emeritní ředitel ACHO Jindřich Suchánek, poslankyně EU a předsedkyně Spolku za obnovu venkova Veronika Vrecionová, starostové a kněží našich oblastí, zástupci firem, které jsou našimi významnými sponzory: Austin Detonator, Kayaku Safety Systems, Lesy augustiniánského opatství a Galvamat. Zástupci firmy Archika a Tesp, kteří stavbu projektovali a provedli rekonstrukci se přišli podívat na slavnostně vyzdobený dům.

Také to, co předcházelo samotné rekonstrukci, nebylo úplně jednoduché a trvalo téměř dva roky, než se nám podařilo získat z EU přes program IROP z Ministerstva pro místní rozvoj 95% z celkových užitelných nákladů. Na 5% spoluúčasti se podílely stejným dílem firmy Austin Detonator s.r.o., Kayaku Vsetín a Lesy augustiniánského opatství. Ty nám přispěly na počátku i v průběhu projektu na nutné položky, které z projektu nemohly být financovány. Také část jedné Tříkrálové sbírky jsme využili na projekt, a to na zakoupení pozemku s nadstřešením za domem. Mohou tak zde parkovat pečovatelky a zdravotní sestry, také auta přivázející seniory na setkávání, nebo zájemci do poradny. No a samozřejmě všichni, kteří se informují o možnosti poskytování služeb pro své příbuzné a zapůjčení kompenzačních pomůcek. Tento pozemek nám pomohl vyklidit a celkově upravit Městys Nový Hrozenkov a my za to moc děkujeme.

Vážíme si toho, že se nám podařilo po 28 letech vytvořit na území od Hovězí po velké Karlovice komplex služeb – (pečovatelskou, osobní asistenci, domácí zdravotní péči, hospicovou péči, denní stacionář, odlehčovací službu, domov pro seniory, poradnu, sociální rehabilitaci a také půjčovnu kompenzačních pomůcek), které jsou navzájem propojeny, a tak sám klient, který je v některé službě, už nemusí přemýšlet o další návaznosti, ale je mu nabídnuta. Může tak dle potřeby využít i více služeb najednou. Jsme jedinou venkovskou Charitou, poskytující služby pouze na venkově. Taková šíře služeb a možnost obsloužit v krátkém termínu potřebné, není v současné době zcela běžná. Je to jen díky tomu, že se snažíme překonávat překážky, získali jsme podporu na obecních úřadech a také firmy a nadace nám pomáhají. I proto můžeme dál poskytovat pomoc potřebným.

Naše zázemí, které je blízko obecnímu úřadu, fary a kostela, lékárny, zastávek autobusu i vlaku, je Vám otevřeno, když se dostanete do situace, s kterou potřebujete poradit, nebo pomoci. Jsme tu pro vás už více jak 28 let.

Ing. D. Martinková, ředitelka

MŠE SVATÁ U KAPLIČKY

Na konci července se farníci z Halenkova a pracovníci i uživatelé Charity Nový Hrozenkov sešli na mši svatou, která byla sloužena pod širým nebem u kapličky Panny Marie v Lušové. Stává se z toho malá tradice, takto jsme se zde sešli již třetím rokem.

„Otec Ján sloužil mše svatou ve stacionáři každý týden s výjimkou prázdnin. Přemýšlela jsme, jak našim uživatelům nabídnout účast na mši svatou i o prázdninách. Navrhla jsem venkovní mši svatou a jsem moc ráda, že otec Ján tento nápad podpořil,“ uvádí Věra Chovanečková ze Stacionáře.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě.

Mgr. Vojtěch Petroš, vedoucí Denního stacionáře Slunečnice

KUDY TUDY ZA PACIENTY

Léto je čas prázdnin, dovolených, slunce, vody a výletů kamkoliv, na příklad do přírody. Přírodu zmiňují proto, že naštěstí, alespoň pro mě, se při naší práci nemusíme prodírat džunglí měst. Naše cesty za pacienty vedou silnicemi vesnic v oblasti naší působnosti, také polními cestami a občas lesními cestami s výjezdy krkolomnými, do nadmořských výšek blížících se jednomu tisíci metrů. Někdy se nám podaří zdolat kopec vlastními silami autem, nejde-li to pěšky. Obojí je v létě snadnější než v zimě. Někdy jsou nám nápomocni rodinní příslušníci a dopravu do velkých kopců mají naše sestřičky zpestřenou jízdou nejen terénními auty, ale i traktory.

Poslední náročný výjezd za pacientem vedl až téměř na hřeben našich krásných hor. První cestu do „neznáma“ absolvovala sestřička Magda se svým manželem, který je naštěstí v horách jako doma. Po této projížďce nabyla Magda dojmu, že s naším malým autíčkem, které má sice náhon na všechna kola, tam nemůže nikdy vyjet a že převážná část cesty bude pěší. Ale sestřička byla statečná, překonala obavy i náročnost terénu, auto nezklamalo a už byla nahoře. První jízda sestřičky Míši, která kopec zdolávala také malým autem, ale podstatně starším, probíhala v duchu otázky: „Kam to jedu????“ Svoji statečnost posílila upřímnou modlitbou za to, aby nešlo nic v protisměru. Výjezd Míša také zvládla. Obě sestřičky se shodly na tom, že nejhorší byla první cesta, druhá shoda byla, řečeno filmovým sloganem: „Ale je tam krásně“. Předešlými řádky jsem chtěla říct, že k práci sestry v Domácí zdravotní péči nestačí jenom odborné znalosti a dovednosti, ale také odvaha, schopnost se samostatně rozhodovat, být připravena na nenadálé situace, které jsou někdy na míle vzdáleny zdravotní problematice.

Jarmila Škarpová, vedoucí Domácí zdravotní péče

Sestra Naomi (Eliška Mužíková)

Skoro po 10 letech se domů do Velkých Karlovic vrátila naše rodačka, sestra a kamarádka Eliška Mužíková, která je nyní sestřička v řádu Misionářek lásky, sester Matky Terezy v Římě.

Její cesta do řádu nebyla úplně přímá. Vystudovala Střední zdravotnickou školu v Vsetíně. Po studiích odjela pracovat do Prahy na 3 roky. Práce zdravotní sestry ji bavila a naplňovala. Vždy měla blízko k nemocným a opuštěným.

Společně se sestrou i kamarády nevynechala příležitostnou diskotéku a vždy s ní byla legrace. Její srdce však mělo namířeno jinam. V Praze svou práci dělala s láskou a oddaně, ale stále neměla jasno. Několikrát navštívila komunitu sester Matky Terezy v Praze a tam učila, jako by to byl její druhý domov.

Do řádu vstoupila v roce 2011 v Polsku a po 4 letech složila řeholní sliby a přijala jméno NAOMI. V prosinci roku 2021 ji čeká složení tzv. „věčných slibů“.

Nyní působí v Římě v místě Tor Bella Monaca. Jde o oblast s velkou kriminalitou, plnou morální i duchovní chudoby. V jejich domě působí 7 sester z různých částí světa. Komunikačním jazykem mezi sestrami je angličtina, mše svaté mají slouženy také v angličtině, ale při práci s místními lidmi mluví italsky. Náplní jejich práce je mimo jiné i péče o děti vyrůstající na ulici, jejichž rodiče jsou často drogově nebo jinak závislí, nebo jsou ve vězení. Dětem pomáhají s úkoly, hrají si s nimi, pořádají tábory a snaží se jim dát tolik potřebnou lásku, čas a pocit bezpečí.

Po celém světě žijí sestry jen z darů dobrodinců a Boží prozřetelnosti. Typický šat, který nosila Matka Tereza a stále ho nosí sestry po celém světě se nazývá SÁRÍ. Je bílý s modrými pruhy na okraji a jeho délka je cca 5 m. Své oblečení si perou ručně a snaží se žít ve skromnosti a chudobě, jak je k tomu vedla Matka Tereza.

Pán Ježíš přislíbil Matce Tereze, že jejich SÁRÍ bude svaté a bude jim ochranou jako plášť Panny Marie. Tomu dosvědčily sestry při požáru jejich domu v Africe, kdy shořelo vše. Po uhašení ohně našly sestry v popelu jejich poskládané a ohněm netknuté SÁRÍ.

Jsi karlovskou vyslankyní v Římě, je to pro nás dar. „Ať Ti náš Pán žehná Eliško a Panna Maria Tě chrání svým mateřským pláštěm.“

Eliška s malou Aničkou Šimčíkovou před kostelem

Michaela Koňářková

Kaple Nejsvětější Trojice v Jezerném

V údolí Jezerné se nachází jediná farní kaple Nejsvětější Trojice (sv. Jana). Ostatní kaple a kapličky v obci jsou buď obecní, nebo soukromé. Je to drobná lidová stavba s cibulovitým tvarem, věžičkou se zvonek, pokrytá dřevěným šindelem, která byla dostavěna Karlem Paigrem r. 1873. Před oltářem na dlažebním kamení se dochoval nápis: „Zde rozimej boží lásky a milosti máš mít otevřenu branu věčné radosti. MDCCCLXXIII“.

Farnost žádala konzistoř o její posvěcení, aby zde mohla být sloužena alespoň jednou v roce mše svatá. Žádost bylo vyhověno až v roce 1907 a vždy po svátku svaté Trojice mohla být mše svatá sloužena. První zvon byl za 1. světové války zabaven pro armádní účely, a proto byl v roce 1923 pořízen nový. Ve farní kronice se píše, že tento „nový“ zvon byl rovněž ve druhé světové válce zabaven, a odvezen do Ostravy k roztřídění. Zde pracoval dozorce sběrných surovin Antonín Vrzala ze Svárova a dostal se sem i jejich zvon, který byl označen jako starý a cenný, a proto jejich zvon uschoval a nahradil ho naším jezerňanským s náležitostí svárovského. Tak se stalo, že náš zvon dostal značku a popis, které mu neodpovídaly a putoval do Prahy na fotografování a natáčení zvuku. Jelikož na něj došla řada až za tři roky, tak mezitím válka skončila. Obce, kterým zvony patřily, byly vyzvány, aby si je v Praze vyzvedly a tehdy dostali výzvu i ve Svárově. Antonín Vrzala jel do Prahy, zvon dovezl do Velkých Karlovic, a tak se stalo, že byly zachráněny oba zvony, svárovský i jezerňanský.

V roce 2018 získala farnost dotaci z ministerstva zemědělství na její renovaci a o rok později byla kaplička obnovena. Rozsáhlá oprava kapličky zahrnovala opravu věžičky, výměnu krytiny, očištění zvonu, nátěr fasády, oken a dveří s dílčí opravou poškozených částí, se snahou o maximální zachování stávajících prvků. Dále očištění štítu a kamenného kříže od mechů a lišejníků. Slavnostní mše svatá po opravě byla sloužena otcem Františkem 6. června 2020 na slavnost Nejsvětější Trojice.

Anna Šimčíková (Špalková)

Karlovská pouť a aktuální dění

Konání karlovské pouti bylo letos stanoveno na 9. srpen 2020 u příležitosti svátku Panny Marie Sněžné (5. srpna), které je tento náš pozdně barokní kostel zasvěcen. Oslava zasvěcení, včetně konání bohoslužeb proběhla beze změn. Pozvání na hlavní celebraci mší přijal otec Michal ze Slovenska, který nás vybidl nebát se úžasu a neztratit ho při svátostech, krásách přírody, člověka...

Významné změny přeci jen byly, a tou hlavní změnou bylo zrušení zábavy, doprovodných programů a stánkového prodeje.

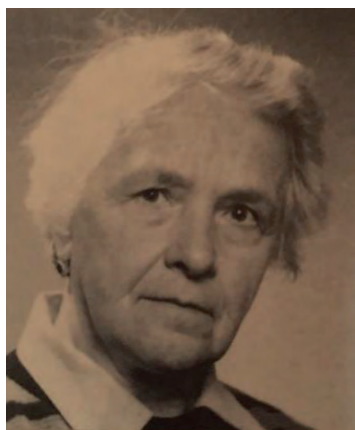
Aktuálně se opět vracíme k rouškám, prosíme a zároveň apelujeme na všechny věřící a návštěvníky, aby respektovali nařízení. Platí pro mše svaté, pohřby a další akce konané v kostele. Při přání pokoje není namístě podávání rukou, stále platí pokývnutí hlavou s upřímným pohledem. Za připomenutí určitě stojí, jak správně přijímat sv. přijímání „na ruku“. Ruce držíme složené dlaněmi vzhůru, levou ruku nahoře. Kněz vkládá svátost do ruky a odpovídáme Amen. Se svátostí nikam nechodíme, jen lehce ukročíme stranou, ale stále čelem k oltáři. Nyní z levé ruky pravou přijímáme svátost, dáváme do úst a pozvedáme hlavu. Teď se teprve otáčíme a v usebranosti se vracíme zpět na své místo.

Žalm 130,5 Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá.

Více informací na farnostvelkekarlovice.mablog.eu, Petr Koňářik

Vzpomínáme

Karla Dorotíková

Paní Karlu Dorotíkovou z Jezerného jsme znali jako řezbářku, skromnou ženu, která dokázala vytvořit zajímavé a krásné dřevěné sošky, plastiky, reliéfy. Její křížová cesta zdobí kostel v Karlovině.

Narodila se 9. 4. 1925 ve Velkých Karlovicích v rodině Pavla a Anny Šturalových. Po absolvování obecné školy navštěvovala ještě dvouletou hospodářskou školu ve svém rodišti. Po ukončení školní docházky pomáhala svým rodičům, kteří měli malé hospodářství. V roce 1949 se provdala. S manželem Petrem Dorotíkem vychovali 4 děti. Od mládí měla umělecké sklony, ale s vyřezáváním začala až v sedmdesátých letech. S výtvarným kroužkem Urgatina se zúčastnila několika výstav, její díla jsou rozeseta po celé republice i v zahraničí.

Oblíbenými náměty byly pro ni květiny, (slunečnice, tulipány, valašský bodlák) valašská krajina a betlémy, pracovala nejraději s lipovým a olšovým dřevem. Mezi řezbáři – muži byla jedinou ženou, jejímž výtvarným materiálem je dřevo.

Letos by se paní Dorotíková dožila 95 let.

Helena Mičkalová

Učitelka, spisovatelka, kronikářka, vedoucí dětského folklorního kroužku Javorník (vedla jej 27 let a vždy se snažila připravit s dětmi originální vystoupení, které bylo sestaveno z karlovického folkloru). Později vedla ženský pěvecký sbor Karlovjanky, který vychází z nepřerušené tradice a zpívá výhradně písně z Karlovic. Helena Mičkalová velmi dbala na čistotu projevu, autentičnost a tradici. Nedovolila žádné zjednodušování ani ve zpěvu, ani v úpravě zpěvaček. Všechno muselo být podle tradice, zpěvačky nemohly mít na sobě při vystoupení hodinky, prsteny, náušnice, nalakované nehty. Při zpěvu vždy připomínala: „rovné tóny“, učila nás, že nějaké kudrlinky se s pěveckým projevem tady v Karlovicích neslučují. Vždy si na její slova vzpomeneme, byla pro nás velkou autoritou. Osvědčila se jako sběratelka lidových pověstí, pořekadel, pomístních názvů. Záběr jejích aktivit byl velmi široký. V mládí tančila ve folklorním souboru, hrála ochotnické divadlo, později psala a publikovala drobnější práce, až se rozhodla vydat sbírku pověstí z Karlovic. Vyšly jí tři díly pověstí, legend a vyprávění: „O čem si vyprávějí Karlovjané“, „Co sa Karlovjanom stalo aj nestalo“ a „Co si pamatujú Karlovjané“. Pověsti sbírala a zapisovala od pamětníků skoro třicet let. Všechny tři knihy ilustrovala známá výtvarnice Kornelie Němečková svými vystřihovánkami. Z těchto knih na nás dýchne láska ke krajině, přírodě, tradicím a lidem, ve všech třech knihách pověstí velmi citlivě pracovala s nářečím, zachytila originální vyprávění plné archaismů, ale i lyriky. V knihách „Cesty za minulostí a krásou I a II“ zase s velkou pečlivostí, precizností a úctou zpracovala téma malých sakrálních staveb, významných stromů a hory Soláň s nejbližším okolím. Všichni, kdo jsme ji znali, vzpomínáme s láskou a vděčností.

Helena Mičkalová se narodila 3. září 1935 v Místříně u Kyjova. Protože její maminka pocházela z Velkých Karlovic, prožila všechny prázdniny u svých prarodičů na Valašsku. Byly to prázdniny vždy kouzelné. Po ukončení základní devítileté školy studovala na Střední pedagogické škole v Kroměříži, kde získala kvalifikaci pro výuku na národní škole. Po maturitě nastoupila své první učitelské místo na trojtřídní škole ve Velkých Karlovicích - Podřatém, která byla cvičnou školou pro studenty Střední pedagogické školy v Kroměříži. V šedesátých letech minulého století pokračovala ve studiu na Pedagogickém institutu ve Zlíně, který absolvovala v roce 1966. Celý aktivní život pracovala v karlovických školách jako učitelka dějepisu a ruského jazyka, později jako zástupkyně ředitele. V roce 1990 odešla do důchodu. Vedle povinností ve škole a v rodině (vychovala dvě děti) si dovedla vždy najít čas pro celou řadu zálib a celoživotních lásek. Svou lásku ke kraji dělila mezi Valašsko, kde se cítila doma, a rodnou jižní Moravu.

Její život byl naplněný, dokázala spoustu věcí, překypovala energií. Zasloužila se o vydání dvou videokazet s nahrávkami zpěvu Karlovjanek, obě se natáčely v kostele Panny Marie Sněžné v Karlovicích, protože zvukař a režisér pan Bayer prohlásil, že dřevěné stěny kostela výborně rezonují. V roce 2006 vznikl nejzáslušnější počín, CD „V téj karlovské obci“, výběr písní v režii Jana Rokyty. Nahrávalo se dva dny ve studiu ostravského rozhlasu. Písně pečlivě vybral a sestavil do logických celků sám pan režisér Rokyta a dohlížel na bezchybné provedení. Zkrátka: zpívaly jsme každou píseň tolikrát, až byl spokojen on i Helenka.

Letos by se dožila 85 let.

Zemřela 22. listopadu 2011. Je pohřbena na hřbitově ve Velkých Karlovicích. Byly jsme jí letos 3. září s Karlovjankami zazpívat a zavzpomínat.

text Marie Mikulcové doplnila Jitka Ryplová

Mládežnický tenis

V neděli 30. srpna 2020 proběhlo na kurtech na schůzkách tenisové odpoledne. Naši karlovičtí mládežníci si zahráli tenis, aby tak po měsících trénování také zjistili, jak jsou na tom s měřením sil. Začátečníci si zase mezi sebou prověřili další dovednosti s raketou a míčkem. Toto odpoledne bylo přátelským zakončením letního trénování. Děkujeme trenérům, hlavně Miroslavu Mitášovi z Velkých Karlovic a Mgr. Danielu Jokešovi ze Vsetína, že věnují čas našim dětem a UNII rodičů při ZŠ Velké Karlovice za příjemnou sladkou tečku ve formě cukrovinek. Jsme velice rádi, že děti i rodiče mají zájem o tenis a budeme se těšit na další zážitky spojené s tenisovým sportem.

Andrea Křenková

Parkur

Karolína Pavelková je dvanáctiletá studentka, která se již druhým rokem věnuje jízdě na koni, konkrétněji tedy parkurovému skákání.

Jedná se o jezdecký sport, při kterém je důležitá vzájemná důvěra mezi jezdcem a koněm. Reprezentuje jezdeckou stáj IP Huslenky a pod vedením paní Ivety Tlaškové se Karolína účastní i různých závodů a přehlídek. Momentálně se se svým koněm Mayou Verou připravuje na další závody. Do dalších let přejeme mnoho úspěchů a zdarů!

Karlovičtí mladí šachisté

Ve Velkých Karlovicích máme šikovné mladé šachisty. Marek Dostál z 5. třídy (hrál kategorii U-12 v rapid šachu) a Šimona Orsága rovněž z 5. třídy (hrál kategorii U-10 v rapid šachu) Hrají šachy už nějaký ten rok a celkem se jim daří, mají za sebou úspěšnou sezónu 2019/2020, která bohužel nevyvrcholila čtvrtým turnajem série Mistrovství mládeže Valašska 1. VASTO TOUR na Vsetíně. Sérii přerušila pandemie COVID. Ale i tak po třech kolech byl v tabulce sezóny 2019/2020 Marek Dostál na 2. místě a Šimon Orság na 1. místě. Teď se pečlivě připravují na další sezónu, a budeme doufat, že žádná taková situace už soutěž nepřeruší. Začíná se prvním turnajem v sobotu 24. 10. 2020 v Karlovině v divadle. Z naší školy také bojují o body Jakub Staněk - 5. třída (kategorie U-12), Jakub Křenek - 9. třída a Viktor Křenek - 9. třída, hrají v kategorii U-16. Všichni hrají za Šachový oddíl TJ Karolinka.

Děkují rodičům za čas, který věnují přípravě dětí na turnaje a zápasy a všem ostatním šachistům za jejich vytrvalost a trpělivost.

Marek Dostál (druhý zleva)

Šimon Orság (čtvrtý zleva)

Andrea Křenková

3x ZLATO pro Matěje!!!

Letošní golfová sezóna je hodně specifická. Kvůli pandemii byla spousta turnajů zrušena, nebo přesunuta na neznámé termíny. Pro Matěje Baču měla mít dva vrcholy, 1. mistrovství ČR do 16 let a 2. mistrovství Evropy ve stejné kategorii. Na mistrovství Evropy bylo ovšem nutné vybojovat nominaci ze strany ČGF (Česká golfová federace). Turnajová sezóna začala hodně zoztra. Po dvouměsíčním zpoždění se hrál první turnaj v Raiffeisenbank Amateur Tour v Beřovicích, tam Matěj obsadil 22. místo a za týden následovalo mistrovství ČR do 16 let ve Slavkově u Brna, po kolech 72/70/70 ran mu na krku visela vytoužená, a hlavně zasloužená zlatá medaile!

Byla to jediná medaile, která mu v jeho bohaté sbírce mládežnických mistrovství chyběla. Po týdnu volna následovalo období mezinárodních mistrovství. Nejdříve juniorské, které se hrálo na Dýšině u Plzně. Těsně před tímto turnajem musel Matěj udělat pár změn při patování. Nový postoj se mu nepodařilo dostatečně zažít, což se nepříjemně projevilo při hře na grýnu. I tak 12. místo nebylo zklamáním.

Následoval přesun na Karlštejn a mezinárodní mistrovství mužů amatérů. Ve velké konkurenci hráčů ze zahraničí pokračoval Matěj ve skvělé hře a 26. místo přesto přineslo odměnu v podobě nominace na mistrovství Evropy do šestnácti let. To se letos hrálo v Mladé Boleslavi pod názvem European Young Masters. Na turnaj se Matěj pečlivě a tvrdě připravoval na Čeladné. Byl to jeho první start na Evropském šampionátu. Po nepovedené poslední jamce prvního kola, na které krátká rána do grýny skončila ve vodě, připisoval tři rány nad par jamky. Přesto se pohyboval v první desítce.

Druhé kolo se už povedlo a výsledek v paru znamenal posun na šesté místo. Ve třetím kole ovšem přišla Matějova velká paráda. Jeho rány do grýny neustále končily v těsné blízkosti jamek, a tak nejlepší výsledek posledního kola ho posunul na skvělé konečné čtvrté místo v Evropě. Turnaj se hrál i jako mistrovství Evropy týmů a Matěj pomohl našemu kvartetu ke stříbrné medaili ve složení: Matěj Bača, Dan Hlaváček, Denisa Vodičková a Klára Hurtová. Skvělý Matějův výkon byl odměněn pozvánkou na turnaj mezi profesionální hráče 14. - 15. 9. 2020 na Slovensku, kde skončil 26. Byla to dobrá zkušenost.

Dalším velkým úspěchem je vítězství na posledním turnaji Raiffeisenbank Amateur Tour v Telči. Tam vyhrál zlato svým nejlepším výsledkem jedenáct ran pod par hřiště.

K dalším letošním úspěchům patří ještě mistrovský titul ve smíšených družstvech do šestnácti let a extraligový titul mužů. Oba tituly získal společně s hráči Beskydského golfového klubu, který reprezentuje.

Konec sezóny se nezapřítelně blíží, přesto ještě pár turnajů je v plánu a možná nás čeká ještě jedno překvapení. Držte Matymu palce!

Leo Bača ml.

Truck trial

Dnešní koronavirová doba se dotkla i našich truck trialových závodů. Bylo celkem naplánováno 7 mistrovských závodů, ale bohužel se první část musela zrušit. Nejvíce nás mrzí, že se nejela naše oblíbená a skoro, jak my říkáme, domácí Mohelnice. Pořadatelé dlouho zvažovali přesunutí na jiný termín, ale nakonec se rozhodli letošní ročník neuskutečnit. Nedá se nic dělat, a tak se o to více budeme těšit na příští Mohelnici.

Po uvolnění covidové situace se vedení trialu rozhodlo uspořádat čtyři závody. Ten první se jel 8. a 9. 8. 2020 v Kunštátě. Naše rozhodnutí bylo jasné. Do Kunštátu jedeme!!! Vyřídili jsme veškerá povolení a hurá na závody. Tentokrát se jedna posádka obměnila, a tak řidičem byl Jiří Jurečka, navigován Milanem Drozdem. Druhá osádka je stejná, a to Josef Drozd a Zdena Horák. Bohužel si moc toho závodění neužili, neboť v polovici prvního dne se jim Hulibalda pokazila. Těžký terén nevydržela spojka a přestal foukat kompresor. To byl pro nás konec závodu, a tak jsme se stali jenom trialovými diváky. I tak posádky skončily na 5. a 6. místě, protože ten den byl pro trialové speciály zakletý a hodně vozidel muselo pro poruchu závod ukončit.

Po příjezdu domů jsme hned provedli opravu a připravili vetřfeskou na další závody, které se jely za 14 dní, a to 29. - 30. 8. 2020 v Jihlavě.

Opět malá změna v posádce a místo Jiřího Jurečky za volant zasedl Roman Zeť. Jihlava byla jako vždy hodně zrádná. Sekce byly pěkně postaveny a počasí proměnlivé, kde nám zasvítlo sluníčko, ale také i pěkně zapršelo a udělaly se hluboké brody. Jelikož blátíčko máme rádi, tak i výsledky po prvním dnu byly potěšující. Josef se Zdenou byli první a Roman s Milanem třetí. Byla to povzbuzující zpráva, a tak jsme vyrazili do bojů o dobré umístění. Složitě a brodivé sekce jsme zvládali vcelku bravurně, a tak nás i celkový výsledek potěšil. Posádka 314 Josef a Zdenek byli klasifikováni jako třetí a 311 Roman s Milanem obsadili druhou příčku. Tak náš trialový team zopakoval loňský krásný výsledek. Také jsme měli veliké štěstí, neboť po dojezdu poslední sekce si Hulibalda postavila hlavu a přestala dodávat naftu do čerpadla. Za trest byla potupně dotažena do depa a natlačena na přepravník. Doma byla opět udělána oprava a příprava na další závod, tentokrát do Černuce u Kladna, kam naše posádky odjíždějí 11. září. Poslední závod sezóny se pojede 10. - 11. 10. v Milovicích u Nymburka a doufáme, že se ho také zúčastníme.

Pro trialový team je letos smutné, že se náš nejmladší člen Lukáš Drozd nemůže zúčastnit žádné traktoriády, na kterou má speciálně upravený svůj traktůrek. Bohužel závody, kterých se Lukáš zúčastňoval jak v Česku, tak na Slovensku, se z důvodu Covid 19 nejedou.

Roman Zeť

Robert Kořístka o vzpomínkách na rally, návrat plánuje

Robert má za sebou velmi úspěšnou kariéru v české rally. V českém mistrovství ve sprintrally vybojoval v roce 2011 titul vicemistra ČR ve třídě 9, v roce 2012 se stal mistrem ČR ve třídě 5 a 2WD (dvoukolek) a v roce 2013 vicemistrem ve třídě 3. Těto skvělé éře předcházejí začátky na amatérských soutěžích, které byly také úspěšné.

Roberte, mohl bys zavzpomínat na své začátky, jak to všechno vůbec začalo?

„K závodům mne přivedl brácha Ota a táta, který auta ladí a opravuje. Už odmala jsme chodili po rychlostních zkouškách, předcházelo tomu také sbírání samolepek a snění o tom, že i já usednu za volant ostrého auta. Později jsem měl možnost vyzkoušet škodovku od Zdeňka Němce. Nabídl mi svezení s jeho Škodou 105, ve které ukrýval motor z golfu, a auto bylo určeno pro volnou třídu. Následovaly amatérské závody s našimi škodovkami, avšak časem jsme zakoupili kastli od Petra Koláře z Prahy, a začali jsme stavět současnou Škodu 130LR. Tak tedy začalo období závodů ve Volném poháru a mimo jiné i populární Ve stopě Valašské zimy. Po nějakém čase jsme se rozhodli přejít na sprinty, kde už jsem startoval s Hondou Civic VTi od Sparrow Racing týmu. Tehdy jsem potřeboval odjet určitý počet závodů, abych si vyjel licenci na silná auta. To se povedlo, spolu s Michalem Drozdem jsme se stali vicemistry ve třídě 9, a poté vše nabralo rychlý spád.“

Tvým partákem a navigátorem byl již zmiňovaný Michal Drozd. Jak tato spolupráce vznikla?

„S Michalem jsme chodili do stejné školy a společně jsme závodně hrávali i tenis. Naším partákem v tenise byl mimo jiné i Mirek Jakeš, z čehož vyplývá, že v Karlovicích se rodí samí dobří jezdci (smích). A jak už to tak bývá, auto jsem uměl řídit mnohem dřív, než jsem dorostl do věku, kdy jsem získal řidičák. Takže jsem pak učil řídit i Michala. Od té doby, co jsem začal jezdit amatérskou rally, měl Michal velkou chuť zkusit se mnou závodit, a tak se taky stalo. Hlavně díky Michalovi jsme se časem dostali do soudobých aut. Pomáhal zařizovat přípravy na závody a shánět finance. Avšak když už jsme u toho, velké díky patří také bratrovi Otovi, který nám s financemi hodně pomáhal.“

První sezónu ve sprintrally post vicemistra ve třídě 9, následující rok jste přesedli do ostřejšího vozu a na konci roku dovezli titul mistra ve třídě 5 a zároveň ovládli dvoukolku. Čekal jsi tyto úspěchy?

„Upřímně jsem to nečekal. Do té doby jsme závodili pouze s vozy se zadní poháněnou nápravou, proto jsme mysleli, že se budeme s autem chvíli učit. K našemu překvapení jsme už na prvním závodě, který probíhal na Vysočině, zajížděli časy okolo 3. místa ve skupině. Rychle jsme se dostali do špičky ve třídě a snažili se přiblížovat našemu rivalovi Adamovi Koblihovi, který zajížděl nejrychlejší časy. To se nám dařilo až v druhé půlce sezóny, kdy nejtěsnější to bylo v Krkonoších. Na startu poslední rychlostní zkoušky jsme měli náskok 0,8 vteřiny, avšak Adam zajel zkoušku lépe a zůstal tak nepokořen. Rok 2012 patřil vozu Suzuki Ignis S1600, s kterým jsme se na začátku sezóny objevili na dvoudenní Valašské rally, kde jsme ignise testovali. Při Rally Vrchovina jsme jednu chvíli vedli třídu, avšak v závěru začalo pršet a lehce sněžit, my jeli bohužel na suchých pneumatikách, a podařilo se nám probrzdit jedno odbočení. V Lužických horách nás potkal technický problém a my byli nuceni odstoupit. A pak už to přišlo, stylem start-cíl jsme ovládli Kopnou, i přes penalizaci jsme nebyli pokořeni ani v Krkonoších. V Kostelci jsme byli druzí, avšak ve Šternberku jsme opět vyhráli. O titulu se rozhodovalo ve Vsetíně, kde Pepa Zimmermann, s kterým se odehrávaly naše souboje, chyboval. Takže i když jsme nakonec na vsetínské rally dojeli třetí, titul mistra byl náš. Zkrátka snová sezóna.“

Sezóna 2013 opět s novým vozem, tentokrát s Mitsubishi Lancer EVO IX. S ním jsi dojel pro poslední velký výsledek, druhý nejrychlejší jezdec v produkčních vozích ve sprintrally. Jaký byl přechod z dvoukolky na čtyřkolku?

„Musím se přiznat, že tento výsledek byl pro nás opravdu skvělý. Před námi byl akorát již ostřílený jezdec v této třídě, Mirek Jakeš. Přechod z dvoukolky na čtyřkolku mi nedělal problém. Na konci roku 2012 jsme totiž s bráchou koupili starší Subaru Impreza GT, s kterým jsme celkem dost najezdili, tím pádem bylo potom o dost jednodušší Mitsubishi pochopit. Hodně mi daly jízdy na sněhu, jelikož čím byly podmínky horší, tratě mokřejší a uklouzanější, tím se mi jelo lépe. Opakem pak byly suché rychlé asfalty, kde musí jezdec znát hranici auta, ale já ji nebyl schopen na jednodenních závodech tak rychle poznat. Abych mohl Mitsubishi stoprocentně využít, musel bych s tímto vozem odjet dvě-tři sezóny.“

Dál jsi startoval pouze ojedinele, co se stalo?

„Do Valašské rally 2014 jsme ještě vyrazili s Mitsubishi Lancer EVO IX R4, ale pak přišly problémy s financemi. Navíc se v tomto roce Michalovi narodila dcera, tak bylo potřeba zájmy přesunout jinde. Proto byl rok 2014 pouze o dvou startech, ten druhý byl za odměnu. Start s vozem Škoda Fabia S2000 byl bonus od Jarka Orsáka. Jarkovi jsme totiž dělali špiony v Evropě, tak nám na oplátku slíbil start při Mikuláš rally. Za tuhle možnost jsem vděčný. V takovém autě, které bylo tehdy TOP třída, se chtěl svést každý. Svezení bylo neskutečným zážitkem a mě jen mrzí, že jsem s fabií neměl více startů. V roce 2016 jsem měl možnost vyzkoušet Subaru od Zdeňka Zdráhalý na vsetínské rally. Usedl vedle mě Tomáš Jakeš, a nám se společně podařilo po dvouleté pauze vyhrát třídu, bylo to super svezení.“

Co se změnilo od doby, co jsi ukončil závodní kariéru? Máš v plánu se na tratě rally někdy vrátit?

„Pár věcí se změnilo. Snažím se věnovat hlavně rodině. Máme dva kluky - staršímu je pět let a mladšímu jsou tři. Je radost je sledovat jak rostou, bylo by smutné o zážitky s nimi přijít. Takže veškerý volný čas věnuji právě jim. Jinak stále pracuji v rodinné firmě, nejčastěji mě najdete za volantem nákladního auta, v zimě pak za pákami rolby při úpravě sjezdovek na Kyčerce. Ano, máme v plánu to znovu zkusit. V tuto chvíli ale nedokážu říct, zda se bude jednat o dvoukolku, čtyřkolku, nebo naši škodovku. Měli jsme v plánu startovat na Barum rally ve Zlíně, avšak tento závod byl kvůli situaci s virem zrušen. Zajímavostí bylo, že se alespoň odjel virtuálně, a já se samozřejmě tohoto závodu zúčastnil. V budoucnu bude vše záležet na financích. Určitě ale plánujeme další starty.“

Karolína Kořístková

**PALUBKY, OSB DESKY, FASÁDNÍ PROFILY
PODLAHY, BRIKETY, LIŠTY, BARVY**

DŘEVOPRODEJ

VELKÉ KARLOVCE - LESKOVÉ (areál Dolinka)

OTEVŘENO Po - Pá 7.30 - 16h, So - Ne dle tel. dohody

725 508 542

Jak si letos vedli naši hasiči?

V neobvyklé sportovní sezoně jsme uspořádali několik soutěží, ze kterých Vám přinášíme krátký souhrn. Léto nám pořadatelsky začalo 3. července hasičským víkendem u zbrojnice v Tisňavách. Propřesný týden před závodem se negativně podepsal i na stavu trati, zvláště když ještě v den závodu vydatně pršelo. A tak jsme museli improvizovat. Zkrácená trať dětského TFA, které začínalo v pátek odpoledne, přivítala 67 mladých hasičů v kategorii přípravek, mladší dívky, mladší chlapci, starší dívky, starší chlapci. Domácím závodníkům se medailově dařilo. V kategorii mladších dívek obsadila 1. místo Veronika Bortlová a na 3. místě se umístila Marie Pavelková. Ve starších dívkách na 2. místě Natálie Ondrušová, ve starších chlapcích 1. místo Michal Drozd, 2. místo Jakub Dorňák. Závod byl v této ošekané sezoně jednou z prvních možností si po koronapauze zasoutěžit a na účasti dětí se to pozitivně projeví.

Krátce po ukončení dětského TFA následoval od 21 hodin 8. ročník nočního TFA Velké Karlovice. Závod byl původně zařazen do Vsacké ligy, bohužel kvůli vírové situaci se nepodařilo ligu uspořádat, protože všechna ligová kola mimo náš závod byla pořadateli zrušena. Na trati jsme přivítali 55 závodníků ve 4 kategoriích. Výsledky jsou následující: Ženy 1. Lucie Bůbelová - SDH Veselá, 2. Hana Petřeková - SDH Vigantice, 3. Adéla Šaňková - SDH Vlašim. Junioři 1. Josef Petřek - SDH Vigantice, 2. Richard Šimek - SDH Ostrava Michálkovice, 3. Bruno Šimek - SDH Ostrava Michálkovice. Muži 35+ 1. Josef Černíček - SDH Jestřabí, 2. Miroslav Hanel - SDH Darkovice, 3. Alois Mališka - SDH Provodov. Muži 1. Ondřej Rybníkář - SDH Blatnice pod Svatým Antonínkem, 2. Michal Dvořák - VŠB TUO, 3. David Pašek - SDH Bohuslavice. I tady musíme konstatovat, že startovka byla nabitá pravidelnými účastníky MČR a akademickými mistry v TFA, což závodů přidávalo na atraktivitě.

Po pátečních železných hasičích jsme přivítali kolektivy v disciplíně požární útok na 33. ročníku soutěže O Valašský širák, tentokrát premiérově v sobotu 4. července a v noci. Noční kopec se ukázal pro mnoho družstev neprekonatelnou překážkou a odnesli si ze závodu neplatný pokus. V ženské kategorii 1. SDH Loučka, 2. SDH Bratřejov, ostatní týmy nedokončili. Veteráni 1. SDH Velké Karlovice, ostatní týmy nedokončili. Muži 1. SDH Valašské Příkazy, 2. DHZ Hoštinná, 3. DHZ Makov. Celkově jsme v sobotu viděli 19 útoků.

Poslední letošní pořadatelský úkol byl závod železných hasičů na rozhledně Sůkenická 12. září. Odstartovali jsme dopoledne závodem dětí ve výběhu do 137 schodů rozhledny na čas. Domácí závodníci si vedli velmi dobře a medailově se nám dařilo přidat cenné kovy do sbírky. V kategorii mladší dívky 2. Veronika Bortlová, starší dívky 1. Natálie Ondrušová, starší chlapci 2. Jakub Dorňák. Závod byl ochuzen o účast slovenských dětí, které podle informací od jejich trenérů z důvodu koronaviru měly zákaz vycestovat do ČR. Přivítali jsme tak celkově 28 dětí ve 4 kategoriích.

Dospělá verze TFA Sůkenická se skládala jak z výběhu do rozhledny, po které je závod pojmenován, tak z dalších 6 překážek silového charakteru, které tomu předcházely. Závodníci tak absolvovali schod se zátěží v podobě 2 silničních stojanů, prošli pávali pneumatiky, převalovali velkou traktorovou pneu, 60 x udeřili do hammerboxu osmikilovým kladivem, roztáhli 2 x 20 m hadic a smotali hadici do kotouče s uložením do připraveného boxu. Závod byl premiérově zařazen do Zlínské ligy železných hasičů. Trať úspěšně absolvovalo 44 závodníků, všichni dokončili s platným pokusem. Ženy 1. Lucie Bůbelová - SDH Veselá, 2. Eva Vojvodíková - SDH Velké Karlovice - Tisňavy, 3. Klára Katrušáková - SDH Janová. Master 1. Martin Gruber - SDH Brno - Královo Pole, 2. Josef Černíček - SDH Jestřabí, 3. Matěj Beníček - SDH Malenovice. Muži 35+ 1. Alois Mališka - SDH Provodov, 2. Dušan Pokorný - SDH Vigantice, 3. Petr Čandrla - SDH Podolí. Muži 1. Ondřej Rybníkář - SDH Blatnice pod Svatým Antonínkem, 2. Dominik Příhoda - SDH Litenčice, 3. Vojtěch Válek - SDH Ratiboř.

Poděkování za tyto pěkné akce patří všem, kteří nás jakýmkoliv způsobem podporují. Zejména sponzoři a obec Velké Karlovice. Dále závodníci, kteří k nám jezdí často již roky a jejich věrnost přináší našim TFA závodům dlouhodobě kvalitní renomé v ČR a na Slovensku. Tyto akce by se rovněž neobešly bez obětavých pořadatelů a jejich mnohdy neviditelné práce při zajištění fungování závodů. Těmto všem patří velký dík za to, že se v době, kdy se kolem nás rušilo cca 80 % závodů, podařilo zachovat akce a jejich specifickou atmosféru, kvůli které víkend co víkend hasiči cestují za hranice svých rodných obcí.

Lukáš Vojvodík - SDH Velké Karlovice - Tisňavy

Běhej Valachy bude v sobotu 17. října

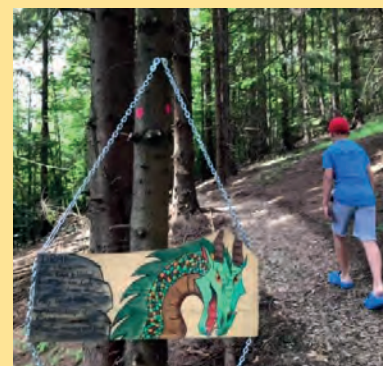
U hotelu Galik se v sobotu 17. října uskuteční poslední závod seriálu Valachy tour. Zatímco jiné větší akce pořádané Resortem Valachy musely být letos zrušeny, běžecký závod Běhej Valachy se díky konání pod širým nebem uskuteční v původním termínu i rozsahu. Přijďte si také zasporthovat a užít si hezký den s celou rodinou. Pro dospělé jsou připraveny trasy v délce 7 a 12 kilometrů, mimo to se uskuteční i doprovodné závody pro děti na kratších vzdálenostech. Děti se mohou těšit na oblíbenou cenu - perníková medaile v cíli pro každého účastníka.

Více na www.valachytour.cz

Nová stezka valašských strašidýlek u Lanterny

Už jste objevili novou stezku valašských strašidýlek? Tuto zajímavou novinku letošního léta najdete u Spa hotelu Lanterna. Stezka vede lesíkem nad hotelem a lemují ji kreslené cedule, představující karlovská strašidýlka a pohádkové bytosti, třeba Vodníka, Klekánici nebo Draka. Na konci stezky vznikla nová místa s lavičkami a stolky na posezení, s krásným výhledem do údolí.

Ideální příležitost, jak si s dětmi zpestřit třeba výlet k rozhledně Miloňová

Ohlédnutí hasičského týmu SDH Velké Karlovice ženy za první letní sezónou

Hasičský sport má v Karlovicích už dlouholetou tradici. V současnosti jsou v Karlovicích tři týmy. Veteráni, muži a v červenci se znovu poskládal ženský tým a opět začal po pěti letech aktivně soutěžit.

Většina tréninků a také soutěží probíhá v letní sezónu. Setkávaly jsme se dvakrát týdně u hasičské zbrojnice v Tísňavách. V první řadě je to týmová práce. V týmu jsme závislé každá na každé, je tedy nutná spolupráce. Tým je tvořen standardně sedmi lidmi, kteří pak jedou na soutěže v požárním útoku. Každý člen má svou funkci. Hlavním cílem je v co nejkratším čase takzvaně sestřelit terč proudem vody. To se dosáhne tím, že dva členové běžící ke kádi, jeden zašroubuje košík, poté nabere vodu a druhý musí spojit savičky, které míří k mašině. Poté má svou práci strojnice, která musí zavřít ventil a přidat plyn. Běčkařka připojí hadici do mašiny. Člen u rozdělovače se postará o to, aby se proud rozdvojil na pravý a levý. Na konci už čekají jen proudařky, které sestříkují terč. Takové soutěže a tréninky tedy probíhají "na

mokro" v létě. V zimě budeme trénovat "na sucho" ve vnitřních prostorách, kde budeme doplňovat náběhy, spojování hadic a veškeré drobnosti, které laik nevidí. V tomto sportu se jednoznačně hraje o čas.

Výsledky týmů se liší i jen o setiny minut. Letos jsme se nedostaly pod devatenáct sekund. Nejezdíme pouze na denní závody, ale i na noční. Zúčastnily jsme se sedmi závodů. Vyhrály jsme v Semetíně a dvakrát jsme byly třetí v Krhové a v Tylovicích. To vše jsme dokázaly pod vedením Jaromíra Vojvodíka a mužů z SDH Velké Karlovice. Dalšími členkami týmu jsou Lucie Bortlová, Kateřina Třetinová, Daniela Škrabánková, Tereza Studynková, Jitka Kysučanová, Monika Kysučanová, Michaela Dukátová a Markéta Sommerová.

Do konce roku máme v plánu se zúčastnit ještě několika soutěží. Budeme rády za Vaši podporu a pokud byste se k nám chtěly připojit, nové členky do týmu vítáme!

Marie Martináková

LÉTO KONČÍ

Prázdniny už skončily a také léto pomalu končí, ještě zbývá pár dní dovolené. Ale čas na relaxaci, odpočinek a zážitky stále trvá. Jedním takovým místem, kde toto všechno bylo a je možno zažít, je koupaliště ve Velkých Karlovicích.

V celém průběhu teplých dní nás osvěžovala příjemně teplá, čistá voda, děti si vyhráli v dětském brouzdališti a užili si jízdu na skluzavce. Mohli jsme se občerstvit v místním stánku s bohatým sortimentem nápojů a výběrem jednoduchých jídel.

Touto cestou bychom chtěli vyslovit velké poděkování kolektivu lidí, kteří se starají o čistotu, pořádek, bezpečí a příjemné prostředí v čele s vedoucím, plavčíkem Petrem Dvorníkem.

Za všechny spokojené děkují věrní návštěvníci z Karolínky.

Změny ve veřejné dopravě od 1. ledna 2021

Organizace veřejné dopravy

Od prvního dne příštího roku začne na celém území kraje platit (konečně!) integrovaný dopravní systém Zlínského kraje (IDSZK). Jak všichni asi víte, spuštění integrace dopravy muselo být, kvůli odvolání se jednoho nezúčastněného subjektu, posunuto o celý rok. Od tohoto dne budou veřejnou dopravu na území kraje zajišťovat autobusoví dopravci **TRANSDEV + TQM** (okres Vsetín), **KRODOS** (okres Kroměříž), **ČSAD BUS** (okres Uherské Hradiště) a **ARRIVA BUS** (okres Zlín) a železniční dopravci **ČESKÉ DRÁHY** (trati 280, 281, 303, 305, 330, 331, 340, 341 (část) a **ARRIVA** (280 část, 282, 283, 341 část). Mimo toho budou na území kraje samozřejmě zajišťováni i dopravci ze sousedních krajů.

Jaké změny nás tedy čekají? Dosud (do konce roku 2019) tržby z jízdného náležely dopravcům, kteří si samozřejmě také zpracovávali jízdní řády tak, aby vyhovovaly především jejich potřebám. KÚ byl v roli pouhého konzultanta a samozřejmě objednatele. Nově kraj, resp. **Koordinátor veřejné dopravy (KOVED)**, zpracovává jízdní řády, tržby z jízdného poputují na účet kraje a vybraným dopravcům kraj hradí jejich náklady na zajišťování veřejné dopravy.

Rok 2020 je z tohoto hlediska poněkud zvláštní. Jezdí se většinou podle „starých“ jízdních řádů, platných i v letech předchozích, ale tržby náleží již kraji a dopravci jezdí podle smluv uzavřených na tento přechodný rok. Výjimku tvoří železniční osobní doprava, kde byly s dopravci (**ČESKÉ DRÁHY** a **ARRIVA**) uzavřeny nové víceleté smlouvy. Od 15. 12. 2019 platí také tzv. **tarif Zlínského kraje** (základní sazba 9 Kč + 1 Kč za každý ujetý kilometr), čímž došlo k plošnému snížení jízdného v autobusové i vlakové dopravě. Bohužel v tomto roce nebylo možné aktivovat ty nejdůležitější výhody IDS a sice **možnost cestování na jednu jízdenku v rámci celého kraje** bez ohledu na nutný počet přestupů v autobusových a vlakových spojích, integraci autobusové a vlakové dopravy, garantovaný přestup v přestupních terminálech, možnost využití předplatních jízdenek na čipových kartách uznávaných všemi dopravci, které umožní neomezené cestování ve zvolené zóně (zónách) a které poslouží také jako elektronická peněženka. V neposlední řadě též propojení linkové, městské a železniční osobní dopravy. V případě jednotlivých jízdenek se předpokládá nad rámec kilometrického tarifu zavedení časových jízdenek s časovou platností (30, 60 a 90 minut), s nimiž bude možno cestovat a přestupovat bez omezení v rámci všech tarifních zón.

Koncepce dopravní integrace:

A jak to bude vypadat s veřejnou dopravou u nás ve Velkých Karlovicích? Dopravní integrace počítá s prokladem vlaků a autobusů tak, aby se maximálně zamezilo souběžným jízdám především v dopravním sedle (tedy v době snížených nároků na přepravu). **Ze Vsetína bude vedena do Velkých Karlovic páteřní linka 601** v intervalu 60 minut, s odjezdy ze Vsetína kolem 35. minuty, doplněná v přepravní špičce (období zvýšených nároků na přepravu) dalšími spoji. Linka 601 **bude nově vedena do Léskového, Pod Javorem**. Tento rozsah provozu (bez dalších vložených spojů) bude zachován i o sobotách, nedělích a státních svátcích. V těchto dnech budou dva páry spojů dopoledne vedeny ze Vsetína do Velkých Karlovic, rozc. Soláň a odtud (bez přestupu) jako spoje linky 978 přes Léskové, Bumbálku a Horní Bečvu **na Pustevny**. Tyto spoje obslouží také zastávku Velké Karlovice, Léskové, rozc. U Tabulí.

O víkendových a svátečních dnech budou pak dva spoje vedeny opačnou trasou přes Velké Karlovice na Vsetín.

Osobní vlaky ze Vsetína do Velkých Karlovic pojedou taktéž v intervalu 60 minut. Odjíždějí ze Vsetína budou kolem celé hodiny. To znamená, že každou půlhodinu pojedou ze Vsetína do Velkých Karlovic buď autobus nebo vlak. V pracovní dny, o sobotách, nedělích i svátcích.

Z Rožnova pod Radhoštěm pojedou do Velkých Karlovic druhá **páteřní linka – 661** v intervalu 120 minut, čili dvojnásobněm proti lince ze Vsetína. Tato linka bude ukončena **v Podtátém**. V zastávce Velké Karlovice, rozcestí Soláň budou pravidelně (každé dvě hodiny) zajištěny přestupy mezi oběma linkami v obou směrech. Stejně jako u linky 601, budou i na lince 661 vedeny ve stejném rozsahu víkendové a sváteční spoje. Poslední spoj z Rožnova pojedou v pracovní dny ve 22.35 hodin (bude veden do Vranče), o víkendu a svátcích pak ve 20.35 hodin. V opačném směru pojedou poslední spoj z Podtátého do Rožnova v pracovní den ve 20.21 hodin, o víkendu a svátcích v 18.21 hodin.

Dnešní **linka 609** bude nově vedena z Karolinky, Stanovnice **přes Pluskovec do Tisňavy**. V celé trase pojedou ale jen první ranní spoj. Jinak budou spoje ze Stanovnice (celkem 5 spojů) ukončeny v zastávce Karolinka, požární dům. **Z Velkých Karlovic, rozc. Soláň** pojedou celkem 6 spojů přes **Pluskovec** do zastávky **Tisňavy, točna**. Údolí **Miloňov** bude obslouženo dvěma spoji, podobně jako nyní. Spoje do Miloňova pojedou ale z/do Nového Hrozenkova, Vranče.

Linka 662 nebude již v novém systému vedena (toto číslo dostane linka z Rožnova p. Radh. na Pustevny), spoje do Vranče zajistí linka 608 ze zastávky Nový Hrozenkov, točna, resp. Nový Hrozenkov, střed, příp. z Velkých Karlovic.

V Novém Hrozenkově vznikne přestupní terminál pro linky 608 do Vranče, v zastávce N. H., točna (od vlaků) a v zast. Nový Hrozenkov, střed (od páteřní linky 601). V zastávce **Velké Karlovice, rozc. Soláň** vznikne přestupní terminál pro linky 601 a 661 a také pro linky 608, 609 a 978. V zastávce **Halenkov, střed** pak terminál pro linky 601, 606, 607, v zastávce **Huslenky, žel. st.** pro linky 601, 604, 605, 606, a v zastávce **Hovězí, obec** pro linky 601 a 603, resp. v zastávce **Hovězí, OÚ** pro vlakové spoje a linku 603.

Celý systém odbavování cestujících, možnost nákupu jízdenek, předplatních karet apod. se ještě doladuje a bude znám v listopadu.

Slavomil Herynk

Pokračování ze str. 1

Zastupitelé obce dále schválili:

- Nájemní smlouvu s Povodím Moravy, s. p. na umístění laviček (rozc. Soláň)
- Smlouvu o zřízení věcného břemene k uložení kabelů NN na parcelu č. 4006/19
- společně s Ředitelstvím silnic Zlínského kraje odkoupení pozemků pod komunikaci v Pluskovci, parcela číslo 2289/10 a 2289/9 v k. ú. Malé Karlovice a parcelu číslo 8294/18 v k. ú. Velké Karlovice.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- zprávu o činnosti rady obce
- rozpočtové opatření č. 3, schválené radou obce
- žádost Krajského ředitelství policie Zlínského kraje o zřízení přípojky elektro k napojení kontrolního stanoviště - mobilní buňky Na Beskydě
- výsledek měření hluku provozovny Pila MSK a jeho projednání s pracovníky Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, pracoviště Vsetín.

Zastupitelstvo obce uložilo:

- radě obce posoudit záměr prodeje části pozemku p. č. 5561/1 v k. ú. Velké Karlovice
- místostarostovi obce požádat stavební úřad v Karolince o písemné stanovisko aktuálního stavu ubytovny za poštou a zvážit další právní kroky.

Miroslav Koňářík

„NOVINKY Z NAŠÍ OBCE DO VAŠEHO MOBILU“

Jak mít přímo v mobilu
novinky z naší obce?
Jednoduše pomocí naší
mobilní aplikace V OBRAZE.

Jaké informace v aplikaci najdete?

- nejaktuálnější zprávy
- pozvánky na akce
- fotografie z dění obce
- dokumenty zveřejněné na úřední desce
- formuláře, například hlášení závad

Jak si aplikaci stáhnout z Google play nebo z App Store?

1. Ve vašem telefonu si otevřete aplikaci **Google play** nebo **App Store**.
2. Do vyhledávacího okna zadejte název „**V OBRAZE**“.
3. Klikněte na **instalovat**.
4. Po nainstalování klikněte na položku **otevřít** (povolit oznámení).
5. Po otevření **přidejte naši obec**, lze sledovat i více obcí.
6. Po výběru obce se data z webu **automaticky nahrají do aplikace**.

Aplikaci si můžete stáhnout
také pomocí QR kódu:

www.aplikacevobrazecz